

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Bat la porți, și Mă fac auzit, și intru cuvânt în cartea Mea din zilele acestea de venire a Mea a doua oară de lângă Tatăl la om.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Savaot, și sunt Fiul mamei Fecioare, în care M-am întrupat pentru ca să Mă nasc și să Mă fac între oameni Mântuitor pentru ei, căci scris este: *«Cel ce crede în Mine, are viață veșnică»*. Amin.

Îmi întăresc porțile, Îmi întăresc cărarea și vin la tine, poporul Ierusalime. Vin cu duhul sărbătorii de azi, că e mama Mea Fecioara sărbătorită cu ziua venirii ei de pe pământ lângă Mine și lângă Tatăl. Întărește-te și tu cu duh sărbătoresc și deschide gurița și Mă cuvintează și laudă-Mă ca pe Mântuitorul și Învățătorul tău, căci te-am scos din lume ca să fac din tine laudă pentru Dumnezeu și să Mă mângâi cu tine în durerea Mea de la omul cel nepăsător de viața și de veșnicia lui cea de la Mine.

O, poporul Meu, nu vrea omul să știe de viața lui cea de veci, iar Eu te-am întocmit pe tine ca să grăiesc cu tine pe pământ și să audă cei vii și cei morți glasul Fiului lui Dumnezeu, precum Eu am spus că va veni această vreme, și iată-Mă, grăiesc cu cei vii cu trupul și Mă aud mai mult ca ei cei din morminte, căci tot ceea ce Eu am grăit, s-a împlinit și se împlinește, și Domnul Se slăvește în cer și pe pământ și îi arată omului calea. Calea Mea spre om este cuvântul chemării Mele și al învățaturii Mele peste om, iar calea omului spre Mine este credința lui în acest cuvânt care de la început era și este. Amin.

O, popor al cuvântului Meu! Eu plâng și suspin cu sfinții cerului, suspin pentru om, căci omul crede că este Dumnezeu, dar nu voiește să facă dovada credinței lui și să se așeze cu lucrare de mântuire înaintea Mea, iar Eu să-i lucrez lui viața după voia Mea. Cea mai mare lucrare între pământ și cer este lucrarea vieții. Ea însă se lucrează cu duhul, nu cu trupul, căci trupul fără duh nu este de nici un folos, decât pentru păcat și pentru deșertăciunea despărțirii de Dumnezeu a omului, iar Eu suspin cu sfinții Mei, și se face cuvânt peste om suspinul Meu.

O, mamă Fecioară, o, mama Mea, sunt cu duhul sărbătorii tale în mijlocul poporului Meu cel credincios venirii Mele, și se face cuvânt suspinul Nostru, ca să dea el har celor ce îl ascultă. O, mama Mea, în cer e tot o rană pe Dumnezeu și pe sfinți, din pricina despărțirii omului de Dumnezeu și de lucrarea vieții. Sărbătorile Noastre nu sunt sărbători de bucurie, ci sunt sărbători de viață, de lucrare pentru viață, mama Mea. Cea mai mare lucrare a omului, aceasta ar trebui să fie, dar Noi suspinăm în cer pentru om, căci rătăcirea lui s-a făcut prea lungă și prea mare, mamă. Duhul lumii a alungat de pe pământ Duhul lui Dumnezeu, iar omul se folosește de numele Meu pentru ca să-și facă lui nume, dar nu viață, mamă, și vai omului care nu merită să-și facă nume cu numele Meu, și vai celui ce se bizuie pe om și nu pe Dumnezeu, și nu pe taina lucrării vieții, lucrare care se învață, și numai apoi se lucrează, mamă.

Iată, vin Învățător pe pământ. Trec prin tine, poporul Meu, trec cu cuvântul învățaturii Mele ca să Mă ia de la tine omul care aude lucrarea Mea de viață din mijlocul tău. Nu poate omul din lucrul mâinii lui să-și zidească viață. Nu poate omul nimic fără de învățător mereu peste el, iar el nu crede aceasta. Eu după ce M-am dus la Tatăl le-am spus ucenicilor Mei să nu se depărteze de Ierusalim până nu se vor îmbrăca cu putere de sus, cu Duhul Sfânt, Care îi va învăța pe ei toate, luând El de la Mine și dându-le lor din ale Mele, iar ei erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu, lucrând lucrarea vieții, lucrarea lui Dumnezeu peste ei. Cel ce crede în Mine, aceasta face, și învățând de la Mine așa lucrează, căci Eu sunt Învățătorul Care îl învață pe om să creadă, și prin credința lui în Mine să lucreze apoi cu Dumnezeu peste viața sa,

nu prin sine, căci sinele lui nu-l ajută pe om decât la despărțirea de Mine, și apoi la rătăcirea lui departe de Mine.

O, mama Mea, stau cu viața cuvântului Meu în mijlocul poporului Meu și Ne alinăm suspinul. Unul altuia Ne dăm alin în ziua ta de serbare între sfinți, iar de la lucrarea Noastră să ia poporul viață, mamă, și să ia viață omul rătăcit de Dumnezeu, căci omul nu mai cunoaște cărarea vieții. O, mama Mea, așează-te cu Mine în cuvânt, ca să Ne audă omul, mamă. Amin, amin, amin.

– *O, cum să ne curmăm durerea și jalea cea de la ea, copile al Tatălui Savaot, și copile al meu? O, mare este taina de copil, iar omul a pierdut acest duh frumos și nu mai știe să dea peste el întâietate celui ce l-a făcut pe el, Dumnezeule copil. O, numai Dumnezeu a știut să rămână copil, numai El, numai Tu, Fiule copil al Tatălui și al meu, și iată, taina lucrării vieții este atât de aproape de om, dar cine mai vrea să priceapă lucrarea tainelor, Dumnezeule Fiu!? Privirea inimii omului stă departe de lucrarea vieții, și omul nu mai are vedere pentru viață. Nu mai privește omul la Tine, Dumnezeule al vieții. Tu ai Duh dătător de viață. Tu ești viața cea fără de moarte a omului. Dar nu este omul vinovat de rătăcirea lui, cum sunt vinovați cei ce s-au pus învățători peste oameni fără ca să se facă ei cale spre Tine a oamenilor, Dumnezeule copil. Tu ai rămas copil, căci ești ascultător. Cât ai stat cu trupul văzut pe pământ, Te-ai făcut ascultător până la moarte pe cruce și până la înviere și până la înălțare, și apoi, iată, până la venirea Ta acum cuvânt pe pământ, ca să audă cei din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu și să mărturisească ei aceasta, dovedind prin mărturisirea lor taina vieții, puterea credinței care-i ajută pe oameni cu adevărat, așa cum Tu, prin credința atâtor sfinți care Te-au iubit pe pământ, ai făcut adevărată lucrarea credinței lor și puterea ei.*

Îți mângâi suspinul, copile scump al Tatălui și al meu, căci omul este învățat să-l mângâie pe om, și nu pe Tine. Când omul cel greșit este părtinit de cei din jur, el nu poartă folos din aceasta, ci pagubă poartă, și porți și Tu pagubă, nu numai omul greșit, și această judecată a lucrurilor este vinovată, ca și omul cel părtinit, ca și omul cel părtinitor, și de aceea nu are Dumnezeu pe pământ om îmbunătățit cu iubirea și cu răbdarea și cu umilința cea pentru iertarea păcatelor și pentru mântuire cu adevărat. Când Domnul nu este lăsat la cârmă, omul se semețește împotriva altui om, și nu se umilește, căci omul ține cu omul, și nu cu Dumnezeu, și nu cu duhul umilinței, și atunci Domnul Își pierde rostul dintre om și om, și cade omul, cade mereu cel ce are parte pusă pentru el de la om, cade și nu stă, și nu este. Iată cât ești Tu de înjosit pentru dreptatea Ta, Doamne și Fiule al meu. Iată de ce nu crește omul. Numai prin umilință crește omul, dar el se așează în locul Tău și judecă cu părtinire pricina omului zbuciumat și pretențios în zbuciumul lui, și omul nu mai propășește în umilința care i-ar da lui viață și ridicare din căderea lui. Peste tot pe unde mulți se numesc creștini și unde Tu nu ești prin duhul umilinței omului, aceia stau sub numele Tău, dar nu caută pentru fața Ta în ei, de vreme ce se părtinesc unii pe alții pentru statura lor în ei. Tu însă vei birui, Dumnezeule copil, și vei strânge laolaltă pe cei smeriți cu duhul și mari cu viața și cu mila, pe cei cu milă de Tine, și nu de ei, și nu de omul care Te ține pe Tine mai jos decât pe el înaintea Ta, căci omul este fără de frică de Dumnezeu prin firea lui și este zbuciumat pentru partea firii lui. Îl învăț pe poporul Tău, Fiule scump, să Te iubească pe Tine mai mult decât pe om, ca să nu aibă el păcat împotriva Ta și a omului, așa cum mulți care-și zic ai Tăi fac acest păcat.

O, popor al Fiului meu Cuvântul! Dacă tu ai da să ții cu fratele tău cel greșit, cel muștrat și pus la învățat și la propășire în umilință, tu îi dai putere să cadă acesta, căci ca să stea omul cu Domnul așa cum este el și nu cum voiește Domnul, nu înseamnă că stă și că este acesta, ci înseamnă că Îi ia Domnului cârma, și este amenințată atunci viața omului, căci vai omului care nu are mereu învățător peste viața lui, mereu cârmă spre Domnul peste pașii lui pe pământ! Te învăț lucrarea vieții, lucrarea umilinței pentru viață, popor al cuvântului Fiului meu. Cea mai mare lucrare între pământ și cer este lucrarea vieții. Așa ți-a spus ție azi Domnul Dumnezeul

tău, Fiul meu. Ea se lucrează cu duhul și nu cu trupul, și se lucrează cu trupul prin cârmuirea duhului, iar altfel de lucrare mântuitoare nu este și nu duce pe om la Fiul meu. Învață lucrarea umilinței cea cu multă învățatură peste tine, popor chemat la lucrarea vieții, căci fără duh de umilință întru toate, nu este cărare spre viață. Învață-te să dorești mult și să primești cu multul duh de învățatură, că nu este altceva umilința, decât primirea învățaturii, popor călăuzit din cer pe pământ. Fiul meu ți-a dat călăuză pentru că te-a iubit. Dacă și tu Îl iubești, stai sub călăuză, popor iubit și mult învățat; stai sub învățatură de viață în toată clipa peste viața ta, peste mișcarea minții și a inimii și a trupului tău; stai cum stă Domnul Dumnezeuul tău și al meu sub lucrarea Tatălui, așa cum stă copilul cel cu adevărat copil. Iubește viața cea fără de moarte și nu sta fără călăuză peste viața ta, căci viața cea fără de moarte în om este viața cea mereu călăuzită, mereu probată, mereu vegheată ca să fie, mereu întrebată ca să vorbească, și nu să tacă viața, popor al Fiului meu, Cel dătător de viață.

Dar acum, Doamne și Stăpân al vieții, să le dăm binecuvântare peste ziua de prăznuire a mea între sfinți și între ei, și apoi din nou îi vom învăța. Să le dăm și lor cuvântul ca să grăiască cu Noi și pentru Noi, iar Noi să Ne bucurăm din masa lor cu Noi și să privim la câtă viață au în ei, la câtă lucrare de viață au între ei înaintea Ta. Amin, amin, amin.

– O, mama Mea, Fiul Omului nu are unde să-Și plece capul pe pământ, decât în mijlocul acestui popor al cuvântului Meu, și voiesc să fac în mijlocul lui roadele credinței lui, lucrarea vieții, împlinirea cuvântului Meu peste el, mamă. Amin.

Îți binecuvintez sărbătoarea ta cu cerul, Ierusalime de azi, și voiesc s-o binecuvintezi și tu cu inima și cu cuvântul. Împarte-Mă, poporul Meu! Unul altuia dați-Mă pe Mine, fiilor hrăniți din cer, și arătați-Mi că lucrați lucrarea vieții, și arătați-Mi cum o lucrați pe ea. Mama Mea Fecioara a lăsat azi pe pământ cuvânt cu putere de viață și de împlinire. Învațați din el, și se va vedea dacă ați învățat, dar căutați mereu, mereu peste voi lucrarea călăuzei care vă probează vouă creșterea și viața cea întru Mine, și viața Mea în voi.

Deschide-I Domnului peste viața ta, poporul Meu, și lucrează lucrul Duhului Sfânt, iar cei ce lucrează cu Duhul în mijlocul tău, aceia sunt mângâierea Mea, aceia au milă de Dumnezeu, și pe aceia să-i urmezi. Amin.

Lucrarea Duhului este ceea ce Eu folosesc de la tine, Ierusalime, căci Duhul este Cel ce dă viață. Cel ce lucrează cu mâna, să nu se îngâmfe înaintea celor ce lucrează cu Duhul. Dați loc Duhului Sfânt și slavei Lui între voi. La lucrul vostru cu mâna să nu tacă Duhul Sfânt, să nu fiți uscați de duh, iar fața Duhului Sfânt este umilința inimii și căldura ei cea pentru Dumnezeu în om. Amin.

Fiți ucenici ai Domnului! Nu fiți ai trupului vostru și atât, fiilor crescuți cu mană din cer. Socotiți-vă cât sunteți ai voștri și cât sunteți ai Domnului în fiecare zi și în fiecare noapte, iar partea Domnului să fie de la voi cu bogăție, și ea se va aduna în Mine și vă va face moștenitorii ei. Amin.

O, popor al învățaturii din cer, învață și iar învață lucrarea vieții și lucrează-o pe ea. Ea nu este de la trup. Învață-ți duhul să biruiască trupul, poporul Meu, și vei fi biruitor peste trup și vei avea viață, și din belșug Îl vei avea pe Dumnezeu, și Mă vei mângâia cu viața ta, și cu rod de viață înaintea Mea vei sta, și Mă voi împărți prin tine la cei fără de viață, și vei avea plată de ucenic al Meu, căci vrednic este de plată ucenicul cel lucrător. Amin, amin, amin.

O, mama Mea, am petrecut cu sărbătoarea ta în mijlocul poporului cuvântului Meu. Viață călăuzită voiesc să aibă el. Cel ce ascultă din iubire de Dumnezeu, acela are duh smerit și ține departe de el orice ispită, orice încercare, căci duhul ascultării aduce în inima omului smerenia cea păzitoare de suflet, mamă. Amin.

O, poporul Meu, sunt mereu după tine cu privirea și cu grija. Dacă Eu te povățuiesc, tu trebuie să fii ascultător cu iubire și să împlinești ca un fiu povața Mea, și unul pe altul să te îndemni la împlinirea cuvântului Meu, și să nu-l treci cu vederea, căci ascultarea îți dă ție duhul cel dulce al smereniei cerești și îți întărește puterea și iubirea credinței, de care ai atâta nevoie pe calea Mea cu tine, poporul Meu.

Și acum întăresc binecuvântarea peste lucrul cel nou în grădina întâlnirii. M-am aciuat cu tine în acoperământul cel nou, Eu și cu sfinții Mei în sărbătoare pentru mama Mea Fecioara. Voiesc, poporul Meu, să pot să-ți spun mereu tot ce am Eu de lucrat și de împlinit cu tine. Voiesc să nu te îndoiești că ești popor mic și că nu ai putere. Tu să nu te bizui pe puterea ta pentru împlinirile Mele rostite peste tine. Tu să fii credincios Mie, iar Eu să pot să-ți spun ție tot ce am Eu de lucrat cu tine și de împlinit, că am proorocit peste tine că în jurul grădiniței în care Mă fac cuvânt și slavă a lui, Eu voi așeza cu tine șirag de mărgăritare și Mă voi slăvi în ele, și voi face dulci și cerești și cu podoabe pe ele locurile Mele cu tine, și îți voi întări vloga pentru cele ce am de lucrat și de împlinit cu tine și prin tine, și vreau să fii ascultător, ca să pot să-ți spun fără strângere de inimă orice lucrare a Mea cu tine, căci tu trebuie să lucrezi mult pentru slava Mea cu tine, care-ți dă ție apoi tot ajutorul pentru viața ta.

Binecuvintez cu multă și sfântă dragoste foișorul cel nou în care am stat azi cu tine în sărbătoare pentru mama Mea Fecioară și unde Eu și cu cerul Meu de sfinți ne-am odihnit și ne-am hrănit cu cuvântul Meu, poporul Meu. Masă a sfinților este cuvântul Meu de peste tine, și au pus sfinții binecuvântarea lor sfântă peste acest foișor, acum, și îi vom numi cu cuvântul ziua de pecetluire a sa și ocrotitori cerești peste el, căci oricărui lucru și fapta cea văzută a sa când Eu lucrez cu tine, îi dau apoi îngeri ocrotitori și nume îi dau. Amin.

Tu, poporul Meu, când iei cuvânt de împlinit de la cei ce stau înaintea ta din partea Mea, tu să nu zici că ascuți de ei, ci să crezi că pentru Mine lucrezi și împlinești dacă ei sunt cuvântul Meu, și așa vei fi credincios în ascultare și vei fi îmbrățișat de cerul Meu de sfinți, căci toți sfinții Mei au iubit pe pământ ascultarea de Dumnezeu, lucrând cu Dumnezeu și nu altfel ascultare, poporul Meu.

O, mamă, să împlinim tot cuvântul sărbătorii Noastre cu ei și să le dăm încă putere pentru împlinirea voii Mele în ei și cu ei, mamă. Amin, amin, amin.

– O, Doamne și Fiule al meu! Tu, prin smerenia Ta cea nesfârșită ai luat trup din trupul meu în chip sfânt și Te-ai îmbrăcat în fire omenească și Te-ai lăsat biciuit de om, dar omului îi este atât de greu să se închine cu smerenie înaintea smereniei Tale, Doamne. Toți cei ce au fost și sunt vătămați pe pământ, din lipsa smereniei au fost și sunt aceștia încercați, căci omul nu se poate smeri ușor, decât numai dacă este încercat.

O, popor al învățaturii Fiului meu, toată mândria omului se sfărâmă înaintea smereniei lui Dumnezeu, și omul nu știe această tainică lucrare care îl încearcă pe el de la Dumnezeul milei, Cel ce mântuiește mulțime de suflete, smerindu-le pe ele prin puterea smereniei Lui care îl cercetează pe om, ca să nu piară omul. Omul mândriei pământești nu vine la smerenie decât prin mila lui Dumnezeu pentru om, căci Domnul a luat fire omenească și l-a învățat pe om înălțarea spre Dumnezeu prin smerenia și prin iubirea Lui apoi.

O, fii ai Fiului meu, fiți cuviincioși, căci fața duhului smerit din voi trebuie să se vadă bine și să împrăpteze în jur Duhul lui Dumnezeu, statul Domnului cu voi și între voi. Fiți blânzi și smeriți ca Fiul meu. Nu încetați să învățați și să lucrați așa. Nu uitați că aceasta aveți de lucrat între voi înaintea Fiului meu, Domnul vostru. Lucrarea vieții este lucrarea umilinței cea cu multă învățătură peste voi. Fiți cuviincioși. Nu numai la cei cuviincioși între voi le dau acest întărit îndemn. Mai vârtos le spun aceasta la cei mai puțin atenți și deprinși cu frumusețea cuviinței, așa cum a fost frumusețea mea, frumusețe cerească în om, de la care vine în om iubirea și dorul pentru duhul ascultării sfinte și pentru viață binecuvântată, copii ai învățaturii cerești. Voi sunteți fiii învățaturii venite din cer peste voi și trebuie să arătați ca rodul cel bogat

al cuvântului care vă învață, căci cel mult învățat de Dumnezeu Îi este dator lui Dumnezeu pentru învățătura vieții, pentru frumusețea vieții cea plăcută în cer și pe pământ. Lucrarea vieții, aceasta să căutați, și cu călăuzire să vă purtați pentru ea înaintea Domnului, ca să fiți cuviincioși și mângâioși pentru cei din cer care vin cu Domnul la masă cu voi, ascultând împreună cu voi cuvântul vieții. Binecuvântată să fie sărbătoarea mea cu voi în foișor nou, căci Fiul meu și oștirea care umblă cu El a poposit în grădina întâlnirii și vă mângâie cu sfinții pentru împlinirea acestui frumos și dulce foișor. Și va poposi Domnul în el cu oștirea venirii Lui și vă va răsplăti cu iubirea Lui, căci Fiul Omului nu are unde să-și plece capul ca să vină, și vine la voi și binecuvintează locurile Lui cu voi și Se slăvește pe pământ la voi, învățându-vă pe voi Duhul Lui Cel blând și smerit. Amin.

O, Doamne și Fiule al meu, i-am povățuit să ia peste ei Duhul Tău Cel blând și smerit, ca să fie ei ca Tine și ai Tăi. I-am învățat să fie cuviincioși înaintea și în afara lor pentru purtare sfântă între ei și între fiii oamenilor care îi văd și îi știu pe ei ai Tăi. Iar Tu vei pecetlui învățătura mea de peste ei și le vei da putere pentru împlinirea ei, căci smerenia Ta este puterea Ta și biruința Ta dumnezeiască peste cei ce Te ascultă pentru ea. O, de ar vrea omul să se uite la Tine și să învețe, Doamne! O, de s-ar uita omul la smerenia Ta când el se prăbușește înălțându-se ca un om, căci înălțarea este omenească, iar smerenia este dumnezeiască, o, Doamne plin de umilință pe pământ și în cer. O, adu-l la frumusețe cerească pe om și vindecă-l pe el de duhul lui și dă-i de la Tine, că poți, Fiule Doamne. Cu duh de mamă Îți cer, ai milă de toți cei rătăciți, Fiule Doamne. Dă-le lor puterea să se facă fii-copii și să asculte de Dumnezeu pe pământ, Dumnezeule-copil, și să ia în ei Duhul Tău. Amin, amin, amin.

– O, mamă a Mea! Eu voiesc, prin poporul cel învățat, să strălucesc cu strălucirea Mea între cei de pe pământ, mamă. Eu de aceea îl învăț și îl îndemn mereu pe acest popor, mamă. Iar acum, rămâi în duhul mângâierii Mele, că ești mama Mea și ești în mijlocul oștirii venirii Mele cu sfinții, mamă. Duhul mângâierii dintre Noi să fie învățător peste poporul Meu, mamă, și așa să lucreze el înaintea Mea și unul înaintea celuilalt lucrarea vieții, mama Mea. Amin.

O, popor călăuzit de Dumnezeu și din cer și de pe pământ! Înseninează-te cu Duhul Meu și aprinde-te cu El și pentru El și lucrează smerenia Lui în mijlocul tău, și frate cu frate să lucreze lucrarea vieții. Amin. Împărțiți-Mă între voi, fiilor, și dați-Mi putere să stau cu voi și dați-Mi viață între voi. Să nu puteți să stați fără Mine. Ascultarea aceasta s-o împliniți, și să fiți cuviincioși pentru ea. Nu treceți peste cuvântul Meu fără să-l împliniți. Lăsați înaintea oricărei griji grija împlinirii cuvântului Meu și a Duhului Sfânt între voi. Fiți fiii ascultării. Iar și iar vă spun: nu treceți cu vederea cuvântul care cere să-l împliniți. Aduceți-vă Mie ca fii ai ascultării și stați sub binecuvântarea Mea ascultând, fiilor. Amin.

O, popor călăuzit, slava Mea din mijlocul tău este cuvântul Meu și ascultarea ta de el și fapta lui cea împlinită, prin care Eu te numesc fiul Meu. Amin, amin, amin.

15/28-08-2006